

JÖH'de Uzman Çavuş Olmak

Mustafa ÇETİN

Gecenin o zifiri karanlığında yok olmak... Bu tabiri daha çok aşk temalı filmlerde duyarsınız. İnsanlar çoğunlukla gecenin gizeminde yıldızlara bakıp sessizliğin keyfini sürer. Kafasında berraklaşan konuları ise o anda ruhunda hissetmeye başlar.

Peki, bir jöh personeliyseniz gece size neyi ifade eder? Anlatalım. Geceye hazırlık, bir asker için hayatta kalmak amacıyla her gün yaşaması gereken bir kâbus anlamı taşır. Zifiri karanlıkta bırakın gözlerini kapatıp kaybolmayı, en ufak bir karartıyı görebilmek için o gözleri açık tutmaya çalışmak demektir. Her geçen dakika göz kapaklarının ağırlaşmasına inat, uykuya direnmektir.

Silahının termal kamerasından sahayı gözlemleyerek uyumsuz bir nesneyi ayırt etmeye çalışır. Zaman zaman gözünü kapatıp ne kadar daldığını fark etmediği anlarda ise içinde kopan fırtınayı görmeniz gerekir. Sanki dünyanın en büyük suçunu işlemiş gibi ruhunda volkanlar patlar, bir daha göz kapaklarına yenilmeyeceğine söz verir. Ama bu sözü tutmak zannetmeyin ki o kadar kolaydır. Çünkü her gün saat 17:00 gibi başlayan ve ertesi günün ilk ışıklarının görüldüğü saat 07.30'a kadar süren bir rutin, ama kolay olmayan bir yolculuktur onunki. O süre zarfında doğa değişir, iklim değişir, belki düşman bile değişir, ancak görev değişmez. Geceyle gündüz arasındaki o korkunç ısı farkı arasında geçirilen bir yolculuktur onunki. İçinde kopan fırtınaları bastırmaya çalışarak, nefsi ile mücadele ederek geçirilen uzun gecelerdir onun yaşadıkları.

Arada sırada yıldızlara bakma ihtiyacı hisseder insan, gecenin o zifiri karanlığında. Hiç ışığın olmadığı yerde

daha fazla olur sanki gökteki yıldızların sayısı, daha parlak görünür göze. Her defasında ilk defa görüyormuş gibi bakarsın gökyüzüne, ama dalamazsın onun içine. Dalamazsın, çünkü kayıp gitmene izin yoktur benliğine işleyen eğitimin içinde. Dalamazsın, çünkü sen daldığında bilirsin ki kötü bir şey olacaktır. Bu hissiyat seni yiyip bitirdiği için de bakamazsın o sonsuz derinliğe.

Aşk filmlerinde olduğu gibi karanlığın içinde kayıp gitme hissine ulaşman asla mümkün olmaz. Onun da vardır sevdikleri ve arzuladıkları, hatta herkesten daha yoğun duyguları. Çünkü kavuşulamayanı sevendir o, hep özleyen ve arzulayandır. Kavuşulamayanı sevmenin sıcaklığını içinde hissedendir. Ama ona emanet edileni korumak için de hep en iyi bildiği şeyi yapar operasyondaki silah arkadaşım. Kendini ötele. Öncelik vatandır, namustur. Bir gün öncelik sırasının kendisine geleceğini düşünerek gözünü tekrar silahının termal kamerasına dayar. "İnşallah" der, "ülkem için güzel günler geldiğinde ben de güzel günlere kavuşacağım."

O soğuk toprağın veya betonun üzerinde saatler geçmek bilmez. Üzerinde devletin verdiği eksi 40 dereceye kadar koruma sağlayan kıyafetler olmasına rağmen belli bir süre sonra başlar kemiklerin sızlaması. Kalkmak, bulunduğu yerde dolaşıp ayakları ısıtmak istersin; ama mevzide olduğunu hatırlar, oturup kalırsın bulunduğu yere.

Jöh neden sıcak çayı severler diye çok defa sorulmuştur. Ben de onların yüzüne bakarak, "siz çayı çoğunlukla keyif için içersiniz, biz ise boğazımızdan sıcak bir şeyin geçmesi için" derdim. Bizim çayla oluşan sıcak

ilişkimiz, o soğuk gecelerle bağlantılıdır. Birisinin o sıcak çayı getirmesi için beklemek, uzun gecelerin en önemli rutinlerindedir. Sonunda asker ile çay arasındaki tutku, Leyla ile Mecnun'un durumuna dönüşür. "Siz çayı keyifle, biz ise tutkuyla içerez" demişimdir çoğu zaman.

Gurbettesindir. Kendi ülkende mevzide olmakla operasyonda mevzide olmak arasında uçurum vardır. Sanki buranın toprakları daha bir soğuk gelir insana. Kendi topraklarında daha korunaklı hissedersin. Buralar ise gurbettir. Jöh mevzisinin de gurbeti mi olur" demeyin. Asıl onun gurbeti daha zordur. Kimin düşman kimin dost olduğunu bilmediğiniz bir yerde asıl gurbeti yaşarsınız.

Kim demiş jöh yorulmaz, üşümez veya acıkmaz diye. jöh yorulur da, üşür de, acıkır da. Onu farklı kılan, bu insani bahanelere sığınmaması, görevine ne pahasına olursa olsun devam etmesidir.

jöh de personel olmak zordur, ama bir o kadar da gurur vericidir. En uçta olmak, onun için Ulubatlı Hasan olmaktadır. Burca ilk çıkandır. Ulubatlı Hasan gibi arkasına baktığında geriden gelen yüzbinlerce kişiyi görmenin gururunu yaşamaktır.

Zorluğu, ne soğuğu ne açlığı ne ölüm tehlikesi ne de özlendir... Zorluğu, milletin yükünün omuzlarında olmasıdır. Zorluğu, her yaptıkları hatanın 78 milyona mal edilmesidir. Bu da her insanın kaldıracağı bir yük değildir.

Adını ancak şehadetinden sonra öğrenebileceğiniz bir mesleği icra edenlere bari yaşarken bir selam gönderin.

Her Şey Vatan İçin